

1185 12. Nov. 1896: 1. Beh. af Lovf. om Arbejderes Forsørgelseskrav efter Ulykkestilf. 1186

lyn til, at der vil forekomme saadanne Personer, om hvilke man paa Forhaand ved, at de ikke ville være i Stand til at forvalte en saadan Sum, der efter sit Formaal jo skal bruges ikke blot til Fordel for den vedkommende selv, men ogsaa eventuelt for hans Familie, at der er foreslaaet Forholdsregler, som forhindre, at Kapital udbetales til Personer, om hvilke det paa Forhaand maa formodes, at de ikke vil gøre en slet Brug af dem, er noget ganske andet. Det er altsaa den Indskrænkning, som man har ment at maatte gøre. For øvrigt er det i Andragendet til Rigsdagen fra en stor Del Arbejdsgivere her i Landet blevet be-
gæret, at Udgangen til Kapitaludbetaling skulde udvides, jaaledes at den blev noget videregaaende, end Udvalget har foreslaaet. Vi maa derfor visnøf paa dette Punkt sige at have været ret konservative. Hvad dernæst Forsikringselskabernes Soliditet angaar, vil det være overordentlig let at komme ud over dette Spørgsmaal, men det forekommer mig rigtignøf kun at være af en teoretisk Bestaaffenhed. Befolkningen har jo forsikret Hundreder, ja Tusinder af Millioner her i Landet, uden at finde sig foranlediget til at fordrø noget som helst fra Statens Side for at sikre, at Selskaberne ere i Stand til at opfylde deres Forpligtelser, hvorfør da paa dette Omraade alene udtale Frygt for, at Selskaberne maasse ville vise sig ikke at være solide? Jeg mener nu, at naar man i de langt større Forhold, hvori Forsikringsvirksomheden udøves, næppe har noget Eksempel paa, at Stadeskrav ere blevne uden Dækning, i Henhold til en Forsikring, saa forekommer det mig, at en Frygt for, at disse gennemgaaende mindre Forsikringer skulde blive nødlidende, naar de anbragtes hos private Aktieselskaber eller hos gensidige Forsikringselskaber af Arbejdsgivere — som jeg antager ville opstaa, naar Lovforslaget vedtages — kun er af en noget teoretisk Betydning. Men det vil, som allerede antydet, ikke være vanskeligt at sikre Udbetalingen fra de pangældende Selskaber, idet man jo kun behøver at lade dem hver deponere nogle Hundrede Tusinde Kroner, hvad der i alt Fald vil være tilstrækkeligt til Opfyldelse af de Krav, som kunne blive stillede. Udvalget har imidlertid ikke villet gøre Forslag herom, fordi man ønskede, at Konkurrenten saa livligt som mu-

ligt skulde gøre sig gældende, for at Præmien for Industrien kunde blive billig; det vil jo være en ubestridelig Fordel, naar man blot samtidig sørger for, at Afgørelsen af Arbejdernes Krav ikke influeres af en saadan Forretningsvirksomhed og Konkurrence, hvilket vi fuldt ud have opnået, fordi Forsikringselskaberne og Arbejdsgiverne efter Forslaget blive uden Indflydelse paa, hvor højt Erstatningerne fastsettes, og ikke komme i noget Bøngesforhold til vedkommende Arbejder eller hans efterladte, hvorimod hele Sagen ordnes gennem den offentlige Institution, Arbejdsraadet, hvilket der er tillagt en afgørende Myndighed i saa Henseende. Vi have altsaa ønsket, at denne Konkurrence skulde blive saa livlig som muligt, og at ikke enkelte Selskaber skulde monopoliseres, hvorigennem ogsaa Udgangen til Forsikring vilde blive gjort vanskeliggere. Derfor er det ikke foreslaaet, men jeg tror at kunne paa Udvalgets Bøgne udtale, uden at jeg forud har konfereret med det, at hvis det skulde vise sig, at Arbejdere bleve nødlidende, fordi Arbejdsgivernes Forsikringselskab ikke opfyldte sin Forpligtelse, saa vilde vi alle være fuldt rede til at stemme for et Forslag, som git ud paa, at et Selskab, som overhovedet vilde tegne Forsikring i Henhold til Loven, skulde stille Sikkerhed. Jeg for mit Vedkommende anser det, som sagt, for ganske unødvendigt under de nuværende Forhold.

Jeg vender mig derefter til det ærede Medlem for Horsens (Wulff), hvem jeg i Dag har lidt Vanskelighed med at være ganske jaaledes, som jeg ønskede det, nemlig med den saglige No, som jeg tror er bedst egnet for Forhandlingen af en saa neutral og alvorlig Sag som denne, en Sag, der jo heller ikke berører nogen af os personlig. Jeg skal bestræbe mig for at iagttage denne No, men jeg vil paa Forhaand ikke skule, at det forekommer mig, at det ærede Medlem var i en Affekt, der i hans Om-
tale af vort Lovforslags Bestemmelser førte ham til Overdrivelser, som overgik mine drøstiggte Forventninger. Jeg har jo afholdt mig fra enhver Kritik af det ærede Medlems Forslag, fordi jeg over for mig selv vilde sikre mig imod, at jeg var hildet i Fordom begrundet i Forkærlighed for vort Forslag. Men det ærede Medlem har ikke,